

– PETRU! fu numele pe care îl pronunță Beniamin într-o
amiază de vară.

Regina-Mamă și Regele-Tată erau într-adevăr
binecuvântați. Deschiseră toate ușile și intrară prieteni,
fluturi, gânduri, lăcuste, fetițe, bufoni, parfumuri, Petru,
rodii, povești spuse cu voce tare, povești scrise cu mâinile
pe hârtii multicolore.

Perdelele flutură în vânt la ferestre deschise.

- DEPARTE! îi cântă Beniamin răsăritului.
Descoperise regatul lucrurilor imaginate.

- Iată regatul a ceea ce este dorit, căutat și așteptat, răsără
Regina-Mamă și Regele-Tată; și răsărând în hohote și până
nu au mai putut, îi priviră visele, înălțându-se către cer
împreună cu soarele și păsărelele.

Erau cei mai fericiți oameni de pe pământ.

Erau atât de fericiți, încât chemară licuricii la o reuniune
secretă, iar cu degetul arătător scoaseră greierii din micile
lor vizuini, pentru a-i convinge să țină un concert în afara
programului.

Apoi Regina-Mamă și Regele-Tată se opriră.

Atunci, exact în acel moment, care era un moment
între înainte și apoi.

Și un acum, între toate clipele de acum.

În acea clipă care era parte dintr-un minut.

Și în acel minut care era parte dintr-o oră.

Și în acea oră care era parte dintr-o zi.

Și în acea zi care era parte dintr-un an.

Și în acel an care era parte dintr-o viață.

Și în acea viață care era parte din pentru totdeauna.

Iată, chiar în acea clipă, Regina-Mamă și Regele-Tată

folosiră exact aceste cuvinte:

– Drum bun!

Și îl priviră plecând, petrecându-l cu ochii
și cu inima care tresălta.

A fost odată infinitul.
Și în acel infinit era o galaxie.
Și în acea galaxie era o planetă.
Și pe acea planetă era un continent.
Și pe acel continent era o împărăție.
Și în acea împărăție era o țară.
Și în acea țară era o colină.
Și pe acea colină era un castel.
Și în acel castel era o încăpere.
Și în acea încăpere era un prinț.

Prințul Benjamin.

A fost odată Benjamin.

Și mai erau Regina-Mamă și Regele-Tată.

Era o zi de primăvară când se născu el: albinele
zumăiau prin piersici, iar rândunelele își căutau
drumul spre cuiburi.

Luna și stelele priveau spre toate acestea de sus.

Zilele treceau înșiruite ca într-un colier.
Iar Benjamin creștea și învăța lucruri. Învăța cuvintele
care fac muzica lucrurilor și cuvintele care fac
lucrurile.

– MAMA și TATA! exclamă într-o dimineață, vesel
precum un titirez care se învâрте într-un singur picior.

Regina-Mamă și Regele-Tată erau atât de fericiți, încât
au încălecat pe cai, unul alb și unul sur, și au călărit
pe plajă trei zile și trei nopți.

